

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

In Salvianum lucubrationes aliquot doctorum virorum

Weitz, Johann

Noribergae, 1623

Ad lib. IV.

[urn:nbn:de:bsz:31-131303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131303)

sentiu. qui pro vero obtinere non dubitant, Vadem
eum duntaxat esse sponfore, qui in re capitali
detur. Quam sua sententiam confirmant aucto-
ritate Plauti, Horatii, Livii, Quintiliani, Val. Ma-
ximi, Corn. Taciti & alior. Sed. ecce animadvertit
7. Rev. ad LL. 12. tab. c. 5. item H. Giphani. c. 1. de

Vades & in
civilib. & in
capitalibus
causis dabatur.

fide. Jus. non tantum in capitalib. sed etiam
in civilib. causis Vades dari solitos; quod ex so-
la, quam Cic. pro Quintio scripsit, oratione probari
possit. Pulcre Alex. apud O. Curt. lib. 9. Nec tamen
illi turbæ confido. Vestras manus intueor, ve-
stram virtutem; rerū quas gesturus sum præ-
dem vademq; habeo. Quamdiu vobiscum in
acie stabo, nec meos, nec hostiū exercitus nu-
meravero. Ceterom a vade deducitur vadimo-
niū, quod est promissio iudicio sibi; & vadari, quod
idem significat atq; locupletes fidejussores postula-
re, qui aliquem certa pecunia sponsione vadimo-
nium obiturum præstent. Plura hac de re G. Bud.
in Annot. ad 1. de O. 7. Bris. l. 5. de formul. Car. Si-
gon. l. 1. de iudic. c. 20. & plurima lectionis 7 C. Ant.
Herm. c. 3. de fidejussor. n. 43. est.

Vadimoniū.
Vadari.

P. 134. Nesciens quo iturus) Phædr. in avar.
Abiturus illuc, quo priores abierunt,
Quid mente cæca miserum torques spi-
ritum. Sic Imp. Hadrian.

AD LIB. IV.

P. 147. Agnatos atq; adfines suos Christo in
morte præponere.) Piam antiquitatem etiam
Dominum nostrū Jesum Christum scripsisse
here-

Dominus
noster Jesus
Christus scri-
ptas heres.

heredē, vel ex asse, vel pro parte, manifeste patet
ex l. f. c. de SS. Eccl. Quaecumq; v. ita relinqueban-
tur, competebant sanctiss; Ecclesiis ad hoc quidem
ut ad pauperum alimoniam conferrent.

P. 151. Nam & naturā ipsā.) Ediffertatū hac
de re in not. ad. hb. 6. de Gubern. Dei, p. 208.

P. 155. licet fidē cingulo ad feras nota, nō solos
cingulo usos seculares, sed etiā eas, q; Deo militarēt.

Cingula usq;
Clerici.

P. 157. Quia minus solveris sponsonis) vid.
Alc. Forn. Brechañ, Gædd. ad. l. sponso 7. de V. S.

P. 159. Distenduntur deliciis à me relictis.)
Supra lib. 3. pag. 96. ad nauseam redundantem vi-
scera ex saturata distendere.

Natant tricliniorum redundantium pavimenta vino: falerno nobili lutū faciunt.) De
Triclinia.
tricliniis, à tribus lectis dictis, veterumq; accum-
bendi more accuratissime Gul. Philand. in Annot.
ad Vitruv. de architectura l. 6. c. 5. Nobis (quem ta-
men in suis ille Annotat. omisit) mirifice arrisit ille
Petronii Arbitri locus, quē dignū omnino censui-
mus, ut his notis insereretur. Ita ergo ille: Ut cunq;
lassitudine abjecti, cenatoriā repetimus, & in
proximā cellam ducti sumus; in qua tres lecti
strati erant, & reliquus lautitiarum appa-
tus splendidissime expositus. Jussi ergo discu-
buimus, & gustatione mirificā initiati, vino
etiā falerno inundamur.

Luxuriant in peristromatis) *περιστρωμα* proprie
est genus Cortinae Babylonici floris varietate & ele-
gantia conspicua, qua parietes & aula teguntur: *περιστρωμα*
Cicero: con-
ciliaria per-
istromata
idem

gggg s

idem tamē hominis cultus quoq; convenisse. Videre est ex l. infratum 45. de V.S. ubi G. Bud. Adi præterea Steph. Forc. in penu juris civ. c. 4.

Vestimenta serica, bombycina.

Fornicatur in sericis quæ reliqui) Sericis vestimentis in usum publicū damno severitatis admissis, ostentare potius corpora, quam vestire primò femina, deinde etiam viri consueverunt, testante Solino in Polyb. c. 51. Hæc vulgo confunduntur cum bombycinis, quæ a bombyce vermiculo nomen habent. Is enim longissima fila ex se generat, ex quorum textura bombycinum conficitur. Serica sunt ex genera quodam lana, quod Indis populi Seres ex arboribus depectunt.

Cautio pro pignore.

P. 163. Mendacibus atq; perjuriis cautione facta & dato fidejussore, res creditur. Cautio angustius hic accipitur pro pignore, ut in l. i. §. jubet, cum §§. seqq. ff. de collat. Probè autem notandus est hic locus De usu fidejussorum & pignorum, qui non modo jure civili, sed etiam naturæ est consentaneus, hac ratione, quia contra hominum mendacia & perjuriam major fiat libertas commercionum. Nam alioquin plurimi contractus impeditur, si aut pignorum, aut fidejussorū non esset usus. Eadē mendacia perjuris & perfidia compliciti induxerunt, ut nonnunquam creditor neq; pignore solo, neq; fidejussoribus sit contentus, sed utramq; cautione simul exigat, quod & Salvianus in nuere hic videtur, & perspicue traditur in l. creditori, 2. C. de fidejussorib.

Creditores interdū fidejussores & pignora conjunctim exigunt.

Finis Notar. Theod. Sitzm.